

gen blev efter hans Begjering fornyet fra 1ste Januar 1846 paa 10 Aar. Det blev for denne fornyede Forpagtning opstillet som en Betingelse, at han skulde lade opføre en Dampmølle, som ved Forpagtningens Udløb skulde blive Statens Eiendom uden Erstatning. Denne blev ogsaa opført paa Plantagen St. George, men blev gjort saa stor, at den tillige kunde besørge Arbejdet for Plantagerne Mint & Mountain, Waldbergsgaard og Cane, som vare i privat Eie og tilhørte Forpagteren, Kammerherre Drholm. Da Slave-Emancipationen indtraf i 1848, som, som bekendt, alle Plantage-Eiere og Forpagtere i en mislig Situation, og man samtykkede derfor i, at Contracten maatte ophæves fra 1ste Juli 1850, altsaa efterat den havde bestaaet i 4½ Aar eller 5½ Aar for dennes Udløb. Det havde vistnok været Statskassens Berettigelse at betinge, at Dampmøllen strax skulde tilfalde den, — thi deri maa jeg være ganske enig med Statsrevisoren, at Statskassen var den egentlige Eier, Forpagteren derimod kun Ususfructuarius, — da den jo alligevel, ved Forpagtningstidens Udløb, uden Bederlag skulde hjemfalde til Statskassen, ved hvilken Betingelse han jo selvfølgelig havde erholdt Forpagtningen af Plantagerne for en saameget billigere Afgift. I ethvert Fald havde det vistnok været fuldkommen berettiget, om man havde fordret, at de 2/20 af Eiendommens Værdi skulde tilfalde Statskassen, da det jo i ethvert Fald var en afgjort Sag, at han havde lucreret ved, at han i 4½ Aar havde svaret en saameget mindre Forpagtningss afgift. Det blev imidlertid tilladt ham at borttage hele Møllen uden Bederlag, og herimod skal Udvalget forsaa vidt ingen Indvending gjøre, som det maaskee kunde være at ansee som en personlig Favør, der var begrundet i de daværende Forhold. Men nu hænder det sig, at Kammerherre Drholm, den tidligere Forpagter, der havde frasagt sig Forpagtningen, faaer denne fornyet ved offentlig Auction paa 7 Aar, fra 1ste Octbr. 1850 at regne, og at derved bliver betinget en højere Forpagtningss afgift end den, der tidligere havde fundet Sted. Men saa Dage efter, den 26de Octbr. 1850, fordrede han, at Staten skulde købe Dampmøllen, som den saa Dage forinden havde for-

æret ham, mod at sammes Værdi, efter den satte Taxt, skulde afgaae i Forpagtningss afgiften. Det maa nu vel fastholdes, at Taxationen altsaa er foretagen af den Mand, som havde det nøieste Kjendskab til Plantagerne, der i to Sæt Aar havde havt dem i Forpagtning, at den er foretagen efter Emancipationen, som altsaa ikke kan have forstyrret Forholdet, og at Eiendommene ere solgte ved offentlig Auction. Resultatet af de stedfundne Forhandlinger er omstødt blevet, at baade de kongelige og den private Vedkommendes Plantager og Dampmølle ere blevne solgte samlede ved offentlig Auction, hvorved det fortjener at bemærkes, at Kammerherre Drholm selv vurderede sine Plantager til 56000 Rd., hvori Statskassen havde Prioriteter indestaaende til et Beløb af 52,410 Rd. 56 f ; i resterende Skatter 2889 Rd. 40 f ; foruden Forpagtningss afgiften 32,700 Rd., og at Statskassen ved denne Leilighed overtog Møllen, som den tidligere havde foræret den Vedkommende for 20,000 Rd. Eiendommene ere dernæst samlede kjøbt af Kammerherre Drholm for Taxationssummen.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger, Statsactiverne vedkommende Antegningspost 5, 6, 7 og 8, see Anhang B Sp. 106) vedtoges eenstemmig med 34 Semmer.

Formanden: Det næste Affnit, angaaende det Kongelige Huses Apanager, sættes under Forhandling.

Ordføreren: Meerudgiften, 4000 Rd., er en Sum, som med 333½ Rd. maanedlig har været tilstaaet og udbetalt Prinds Christian af Glücksborg, som et Tillæg paa en Lid, da allerede Spørgsmaalet om hans Valg til Thronarving i Danmark var under Omhandling, saa at der ikke findes Noget at erindre mod den.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Udvalgets Indstilling